

O nieprawidłowej artykulacji samogłosek.

W zasobie fonetycznym języka polskiego mamy następujące samogłoski:

- ustne: a, o, u, e, y, i

- nosowe: ę, ą,

Samogłoski niezbyt często bywają zniekształcane, jednakże każdego roku zdarzają się w moim gabinecie dzieci, które zastępują jedne drugimi. Nierzadko też mimo ćwiczeń zamiana ta jest na tyle uporczywa, że korekta tej wady wymaga poświęcenia sporo czasu i uwagi.

Jakie najczęściej występują problemy z artykulacją samogłosek?

1. Może wystąpić nieprawidłowa artykulacja głosek ustnych, czyli , jak już wymieniłam wyżej , są to: a,o,u,e,y,i. Pojawiają się one z zabarwieniem nosowym (poszumem nosowym).
2. Zdarzają się przypadki zamiany jednych samogłosek na inne, np. [e], [o] na głoskę [a] lub [y] na [i] albo odwrotnie [i] na [y].

Wśród najczęstszych przyczyn nieprawidłowej artykulacji samogłosek wymienia się:

- nieprawidłową budowa i funkcjonowanie narządu słuchu,
- zmiany anatomiczne aparatu artykulacyjnego,
- obniżona sprawność mięśni narządów mowy,
- naleciałości gwarowe
- długotrwałe utrzymywanie się infekcji i niedrożności w obrębie jamy nosowej, związane z alergiami, przerostem trzeciego migdałka, co wpływa na kształtowanie się nieprawidłowego toru oddychania
- naśladowanie niewłaściwych wzorców językowych ze środowiska rodzinnego, a także niesprzyjające warunki nabywania mowy: nieprawidłowa atmosfera, styl wychowania, postawy rodziców
- bilingwilizm, czyli równoległe posługiwanie się dwoma różnymi językami.

Napisane na podstawie:

1. Skorek E. M (2000), Samogłoski. Profilaktyka, diagnoza, korekta.
2. Antos D., Demel G., Styczek I. (1978), *Jak usuwać seplenienie i inne wady wymowy*, Warszawa: WSiP.
3. Pruszewicz A. (1992), *Foniatrya kliniczna*, Warszawa: PZWL
4. Emiluta-Rozya D. (2006), *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa: CMPPP.